

20 Ιανουαρίου 2012

Θεολογική θεώρηση του πόνου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

(Ψαλμ. 89, 10: «Και το πλείον αυτών πόνος και μόχθος»)

Ο Ψαλμωδός κάνει, μία θλιβερή διαπίστωση. Τα χρόνια της ζωής του ανθρώπου μπορεί να φθάσουν, στην καλύτερη περίπτωση, τα ογδόντα- το μεγαλύτερο όμως μέρος τους είναι πόνος και μόχθος. Είναι σύμφυτος ο πόνος -και ο ψυχικός και ο σωματικός- στη ζωή μας, ως μία όψη του υπάρχοντος στον κόσμο κακού. Αυτό επιβεβαιώνει και ο λόγος του Ιησού Χριστού: «εν τω κόσμω θλίψιν έξετε». Δεν υπόσχεται στους πιστούς Του κάποιο ουτοπικό - άλυπο βίο. Συμπληρώνει όμως: «αλλά θαρσείτε. ΕΓΩ νενίκηκα τον κόσμον». συνεπώς και τα κακά του κόσμου. Μέσα σ' αυτή την εν Χριστώ δυνατότητα υπέρβασης του πόνου εύχεται και η λειτουργική μας σύναξη: « Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν». Η διαπίστωση, συνεπώς, της πραγματικότητας του πόνου δεν αίρει την αναζήτηση της δυνατότητας απαλλαγής από αυτόν. Πώς μπορούν αυτά να κατανοηθούν; [\(περισσότερα...\)](#)